

Zlata Šundalić
Pedagoška fakulteta, Osijek

UDK 886.3.09-1 Pretnar T.
UDK 82.03:929 Pretnar T.

Empirično (ne) da se razodeti¹

1. Znanstvenik in grafoman. Za naslov pričujočega besedila sem vzela verz iz Pretnarjeve grafomanije² V referatu vse je zbrano zato, ker dosledno funkcionira kot nasprotje, kot antipod, kot zanikanje tistega, kar je vsebovano/zapisano v njegovih besedilih, objavljenih v Obdobjih. Predmet premišljevanja so Pretnarjeva besedila, objavljena v omenjenem ljubljanskem simpozijemskem zborniku,³ v njih Pretnar znanstvenik dokazuje nekaj, kar je v nasprotju s tistim, kar je zapisal Pretnar grafoman/pešnik:

Empirično ne da se razodeti
Resnice, ki jo je nebo razkrilo
Junakom, ki se jih laste soneti.
A prav zato je prav nesmisle peti.⁴

Če torej govorimo o Pretnarju, imamo v mislih sočasno tako znanstvenika kot pesnika.⁵ Kako komunicirata Pretnar znanstvenik in Pretnar grafoman? Besedila v Obdobjih kažejo, da je Pretnar

¹ Tone Pretnar, V referatu je vse zbrano, v: *Stkal sem ga iz štirih norih rim*: Antona Pretnarja zbranih grafomanij 3. zvezek, uredil Miran Hladnik (Ljubljana: Slava, 1993), str. 29. Avtorica tega prispevka je dodala Pretnarjevemu verzju le oklepaj pri nikalnici v negaciji »ne«. Izvimi verz se glasi: »Empirično ne da se razodeti.«

² Termin grafomanija uporabljam v pomenu, ki je zapisan v Listku *Slave* 1992/93, št. 2: »Vzporedno s tem (pripravljanjem knjige Tonetovih prevodov - op. Z. Š.) bo nastajal četrti zvezek Pretnarjevih grafomanij. Čeprav je kaj v njih prav pesniškega, se izrazu grafomanije ne bomo odpovedali. Tone Pretnar pesnik bi bil le eden izmed mnogih pesnikov na Slovenskem. Tone Pretnar grafoman pa je edini in prvi slovenski grafoman.« (Str. 106.)

³ Če bi avtorica tega prispevka hotela biti dosledna, bi morala imeti v mislih 14 Pretnarjevih besedil (do danes je bilo kar 14 simpozijev Obdobja). Tone Pretnar je edini stalni, redni udeleženec v Obdobjih in zato govorimo o 14 Pretnarjevih besedilih. Toda doslednost se ni mogla uveljaviti, ker 12. zbornik še ni natisnjen, to pa se je zgodilo tudi z zbornikom 14. simpozija, katerega predsednik je bil zdaj pokojni Tone Pretnar. Zato je gradivo omejeno na 12 objavljenih Pretnarjevih besedil in sicer:

- a) Oblikovanje verzne norme v slovenskem razsvetljenstvu, *Obdobja* 1, Ljubljana, 1979, str. 291-317;
- b) Prešernov in Vrazov jambski enajsterec, *Obdobja* 2, Ljubljana, 1981, str. 455-473;
- c) O verzju Levstikovega Tugomerja, *Obdobja* 3, Ljubljana, 1982, str. 385-399;
- č) »Prozno« in »verzno« v dialogu Cankarjevega Pohujšanja v dolini šentflorjanski, *Obdobja* 4, 2. del, Ljubljana, 1983, str. 337-355;
- d) Podbevškov verz med tradicijo in avantgardističnim eksperimentom, *Obdobja* 5, Ljubljana, 1984, str. 249-264;
- e) Med gramatičnim paralelizmom in zvočno figuro: o rimi v slovenski protestantski pesmi, *Obdobja* 6, Ljubljana: 1985, str. 571-580;
- f) Problem verzja, junaka in medbesedilnosti v Robovem Desetem bratu, *Obdobja* 7, Ljubljana, 1987, str. 237-248;
- g) O verzju Jesihovega prevoda Shakespearejevega Sna kresne noči, *Obdobja* 8, Ljubljana, 1988, str. 413-426;
- h) O rimi v besedilu Marušičevega Škofjeloškega pasijona, *Obdobja* 9, Ljubljana, 1989, str. 121-128;
- i) O verzju in kitični obliki Menartovega slovenskega in Rabadanovega hrvaškega prevoda Villonovega pesniškega dela, *Obdobja* 10, Ljubljana, 1989, str. 181-188;
- j) (Visoko)šolska aplikacija Kumerdejeve metrike, *Obdobja* 11, Ljubljana, 1991, str. 233-249;
- k) O Miklošičevih prevodih iz poljske poezije, *Obdobja* 13, Ljubljana, 1992, str. 503-551.

⁴ Iz grafomanije V referatu vse je zbrano (glej opombo št. 1). Grafomanija je opremljena tudi z akrostihom ZA SAŠO FLAKERJA.

⁵ Nekaj podobnega je zapisal Matko Peić o hrvaškem pisatelju Antunu Kanižliću: »Kanižlić je tipičan književnik XVIII stoljeća koji često ujedinjuje u svojoj ličnosti pisca i naučenjaka.« (*Barok i rokoko u djelu Antuna Kanižlića /1699-1777/*, Zagreb: Rad JAZU, 1972, str. 6).

znanstvenik racionalen, zavezan argumentiranemu pisanju, toda naklonjen metaforičnemu načinu izražanja⁶ in impresijam. Pretnar znanstvenik je resen, Pretnar grafoman pa je človek, ki je obmjn k igri in (po)smehu. V vseh besedilih, objavljenih v *Obdobjih*, znanstvenik dokazuje nasprotno od tistega, kar je zapisal grafoman. Zaradi tega je treba tudi naslov⁷ tega prispevka razumeti/prebrati kot lažni sklep v duhu formalistov.

2. Znanstvenik verzolog. Moderna teorija verza pravi »da verz ni kot grofovska krona na kočiji, emblem vznesenosti v besedilu, ampak njegova aktivna sestavina, s številnimi vezmi speta z ostalimi sestavinami in udeležena pri smislu celote«. ⁸ Zato mora biti verzologija v okviru literarne vede ustrezno upoštevana. Slovenski primer tega ne potrjuje, saj se zdi, da je — razen omejenega števila literarnih zgodovinarjev in literarnih teoretikov — Pretnar verzolog na slovenskih tleh zelo samotna postava. Da bi verzologija, ta »kotiček čudaštva« (M. Červenka), postala nečudaška sestavina znanstvenega premišljevanja o književnem delu, je skrbel Pretnar tudi tako, da je v *Obdobjih* vztrajno pisal o verzoloških vprašanjih. V treh primerih⁹ je verzologija povezana s prevajanjem, enkrat pa s pedagogiko.¹⁰ Besedila v *Obdobjih* zato niso le majhne zaokrožene celote,¹¹ temveč po svoje tudi zgodovina verza v slovenski književnosti. Če namreč omenjenih besedil ne beremo v zaporedju izhajanja v zbornikih, temveč v zaporedju, v katerem so se pojavljale oziroma menjavale stilne formacije v slovenski književnosti, dobimo diahrono sliko verza v slovenski literaturi. O sleherni stilni formaciji je Pretnar pisal z vidika verza in slovenskih piscev (izjema je samo srednji vek /Obdobja 10/, o katerem Pretnar ni pisal iz zornega kota slovenskega srednjeveškega verza, ker je za izhodiščno gradivo vzel Villonovo pesniško delo). Zgodovina verza je ponazorjena z ustvarjalnostjo določenih piscev, in sicer:

1. srednji vek — ni ustreznega predstavnika;
2. 16. stoletje — J. Dalmatin;
3. barok — L. Marušič;
4. razsvetljenstvo — M. Pohlin, B. Kumerdej, Ž. Zois, F. Metelko;
5. romantika — F. Prešeren, S. Vraz;
6. realizem — F. Levstik;
7. simbolizem — I. Cankar;
8. ekspresionizem — A. Podbevšek;
9. socialni realizem — I. Rob;
10. sodobnost — M. Jesih.

Ta periodizacija je navadna skoraj v vseh novejših zgodovinah slovenskega slovstva.¹² Posebne zgodovine slovenskega verza pa še nihče ni napisal, zato se zdi Pretnarjev »predlog« zgodovine zelo poučno pripravljalo delo. Besedila, ki so objavljena v *Obdobjih*, namreč niso zaprta v lastni

⁶ V Pretnarjevih (znanstvenih) besedilih ni mogoče najti pesniške slike npr. »frankloščičevskega« tipa, ki npr. o vzgojni knjigi pravi, da naj bi bila »fletno oblečen fant«, in ne »s krpmi obložena baba.« Omenjeni sliki Pretnar parafrazira v *Obdobjih* 13 (Ljubljana, 1992, str. 504).

⁷ V prezentiranju lirike ima bistveno vlogo med drugim tudi naslov, pravi W. Kayser (*Jeziško umetniško delo*, Beograd, 1973; Književna misao 9). To misel avtorica tehle vrstic upošteva tudi tedaj, kadar ne gre le za liriska besedila.

⁸ Miroslav Červenka, *Večerna šola stihoslovja* (Ljubljana; ŠKUC, Filozofska fakulteta, 1988), str. 11.

⁹ Gre za besedila, objavljena v *Obdobjih* 8, 10, 13.

¹⁰ Gre za besedilo, objavljeno v *Obdobjih* 11.

¹¹ Znano je že, da so skoraj vsa Pretnarjeva besedila v *Obdobjih* napisana z istim metodološkim postopkom: uvodna pojasnila in omejitve (to navadno pomeni zelo dolgo poved, ki lahko obsega eno stran, npr. v *Obdobjih* 7, str. 237, v katerem je pisec registriral problem, tisto, kar je o njem že rekla slovenska literarna veda, kaj od tega avtor sam upošteva, kaj pa ne); potem pisec določi problem, t.j., kaj hoče raziskovati in na katerem gradivu; sledi obdelava problema z argumenti, t.j. s številnimi primeri in preglednicami; na koncu pa je še sklep.

¹² Npr. J. Pogačnik – F. Zadavec, *Zgodovina slovenskega slovstva I-VIII* (Maribor: Obzorja, 1968-1972); J. Pogačnik, *Slovenačka književnost* (Novi Sad: Matica srpska, 1987); I. Cesar – J. Pogačnik, *Pregled slovenske književnosti* (Zagreb: Školska knjiga, 1991) itd.

mikrokozmos, ker upoštevaajo tako tisto, kar se je zgodilo v preteklosti, kot tudi tisto, kar se bo zgodilo v prihodnosti oziroma v naslednji stilni formaciji. Besedilo, ki je bilo objavljeno v Obdobjih 1, ima npr. v sklepu stavek: »Postulatov izoblikovane norme svojih dopolnil in popravkov pesništvo slovenskega razsvetljenstva ni slogovno, estetsko in pomensko zaznamovalo; to je prepustilo naslednji dobi.«¹³ Takšen sklep dovoljuje domnevo, da bo avtor v besedilu, ki bo govorilo o romantiki, pisal prav o prevladovanju že oblikovane verzne norme. S Pretnarjevimi besedami se to glasi takole: »Prešernov verz (je) učinkoval kot zgled, presegal (je) postulate izoblikovane norme in bogatil možnosti jamskega oblikovanja, ker je neenopomenske postopke povezal z izpostavljanjem pesniških in idejnih vrednot.«¹⁴ V tem besedilu je Pretnar obrobno zaznamoval tudi tisto, kar se bo dogajalo na področju verza v naslednji stilni formaciji, t.j. v realizmu. V oklepaju omenja F. Levstika, čigar *Tugomer* bo gradivo za Obdobja 3 (realizem). Slehermo besedilo je torej celota, ki pričuje o sinhronem stanju verza določene dobe.¹⁵ Če pa preberemo omenjene enote kot dele večje, nadrejene celote, dobijo tudi določeno diahrono težo.

Pretnarjeva antologija pesniških prevodov¹⁶ ima moto, ki se glasi: »Avtor moje knjige je poljski jezik.« To bi lahko v določenem smislu prenesli tudi na Pretnarjeve verzološke študije, ker so spoznanja poljske verzološke šole (ki ni edini izvir spoznanj!) v njih zelo navzoča. Zato je Pretnarjeva metoda usmerjena k algoritmizaciji in izdelavi formalizirane slike verzne norme. Iz tega izhajajo številne preglednice, številčni podatki, s katerimi raziskovalec želi izmeriti tisto, kar je neizmerljivo (verz, rima). Pisec sam razodeva lastno metodo,¹⁷ včasih pa o tem sklepamo iz besedila.

Pri tem se pisec, oziroma njegova metoda razvija, ker zelo pazljivo spremlja tisto, kar se dogaja v literarni vedi. Zato so v besedilih poleg spoznanj sodobne moderne verzologije (M. Červenka, L. Pszczołowska), generativne metrike (M. Halle) oziroma strukturalizma navzoče tudi premise tistih teorij, ki nekoliko bolj spadajo v območje epskega (npr. naratologija — problem glasu junaka in pripovedovalca).¹⁸ Niti postmodernistično vztrajanje pri pojmu medbesedilnosti ni šlo mimo Pretnarja, npr. v razčlenbi Robovega *Desetega brata*.¹⁹

Pretnar ni bil suženj ene same metode, temveč je po eni strani spremljal tisto, kar se dogaja v sodobni verzologiji, po drugi strani pa je bila metoda določena z besedilom, ki je bilo predmet interpretacije. Če je predmet premišljevanja npr. gradivo, ki spada tako v prozno pripovedništvo (J. Jurčič, *Deseti brat*) kot v območju verza (I. Rob, *Deseti brat*), teoretična aparatura niti ne more biti samo verzološka. Prav zato Pretnar ni pisal samo o tem, »kar je po splošnem prepričanju videti kot obrobno, drobno in nepomembno«²⁰ (verz, kitica in rima), temveč tudi o prvinah, ki spadajo tako v področje dramskega kot tudi v področje epskega govora.

3. Znanstvenik prevajalec. V besedilih, ki so objavljena v Obdobjih, posveča Pretnar pozornost tudi prevajanju. Ne gre za teoretično premišljevanje, temveč za prevajanje in prevajalske probleme, povezane s konkretnim književnim gradivom (npr. Shakespeare, *Sen kresne noči*; Villonov

¹³ T. Pretnar, *Oblikovanje verzne norme v slovenskem razsvetljenstvu*, str. 304.

¹⁴ T. Pretnar, *Prešernov in Vrazov jamski enajsterec*, str. 467.

¹⁵ V nekaterih situacijah Pretnar sam vztraja pri tem, na primer: »Besedilo, čeprav naslovljeno s Podbevškov verz med tradicijo in avantgardističnim eksperimentom, ni in ne more biti historičnoverzološka razprava, katere cilj bi bilo lociranje Podbevškovega verza v razvoju slovenskega verzne oblikovanja.« (*Obdobja* 5, 1984, str. 249.)

¹⁶ T. Pretnar, *Veter davnih vrtnic. Antologija pesniških prevodov 1964-1993* (Ljubljana: Slava, 1993).

¹⁷ Npr. »1. 2. Metoda. Opis in interpretacija ubeseditvenih zakonitosti verzne vzorca v Levstikovem dramskem besedilu izhaja iz ravnjanja in dogajanj generativne metrike, pri obravnavanju razmerja med verznim in skladenskim členjenjem besedila izkorišča referat metode in dosežke varšavske verzološke skupine (Pszczołowska-Červenka, 1982).« (*Obdobja* 3, 1982, str. 386.)

¹⁸ Primerjaj *Obdobja* 7, 1987, str. 237-248.

¹⁹ Primerjaj isto.

²⁰ M. Juvan, Dr. Tonetu Pretnarju v spomin (9. avgusta 1945 – 16. novembra 1992, *Jezik in slovnstvo* (1992/93), št. 4, str. 129.

pesniško delo; Miklošičevi prevodi iz poljske poezije).²¹ Pri tem je Pretnarjeva vodilna ideja spoznanje, da je prevajalsko delo le poskus približevanja izvirniku:

Prevajalski poskus [je] vedno samo približek izvirniku; [...] z njim prevedeno delo stopa v nova intertekstualna razmerja, ki jih uravnava dvojna avtentičnost, namreč avtentičnost izvirnika (ki v prevodu učinkuje kot novo, specifično, sveže in tuje) in avtentičnost prevoda (ki je odvisna tako od upoštevanja vseh lastnosti izvirnika kot od tradicije prevajanja v danem slovstvu in danem času, tako od talenta prevajalcev kot od splošne situacije v izvorni in prevodni nacionalni literaturi v trenutku, ko prevod sprejema).²²

Druga neizogibna premisa prevajalskega dela je upoštevanje dveh parametrov. To sta smisel in oblika pesniškega besedila.²³ Pretnar je v mislih vedno imel tako prvo (prevod je približek izvirniku) kot drugo spoznanje (prevod upošteva tako smisel kot obliko) in prav zaradi tega je bil naklonjen novim prevajalskim poskusom, v katerih je iskal spretnejše prevajalske rešitve, pri tem pa je skromno ponujal tudi lastne iznajdbe.²⁴ Sleherni novi prevod istega izvirnika torej pomeni poskus oblikovnega in smiselnega približevanja izvirniku. Prav v takem poskusu (prevajanju) prihaja pri Pretnarju do popolne veljave njegovo znanstveno verzološko znanje in grafomanska/pesniška subtilnost. Znanstvenik je skrbel za obliko, pesnik pa za smisel.

Omenjeno potrjujejo tudi prevodi besedil osiješkega pesnika Delimirja Rešickega, objavljeni v zbirki *Veter davnih vrtnic* (Ljubljana: Slava, 1993). Gre za pesem Ženske v notranjosti še zmeraj nosijo črne rute in za tri pesmi brez naslova (I, II, III). Pesmi pripadajo zbirki *Srečne ulice* (Sretne ulice, Osijek: Revija, 1987). Izvirni hrvaški naslovi so: Žene u unutrašnjosti još uvijek nose crne marame, pesmi, ki so v Slavini izdaji brez naslova (I, II, III), pa imajo v izvirniku skupni naslov Šlagerji v kolodvorskom jukeboxu (Šlageri u kolodvorskome jukeboxu). Primerjava enega segmenta pesniškega besedila (naslov) potrjuje Pretnarjevo videnje, da je prevod le poskus približevanja izvirniku. Brez prevedenega skupnega naslova (Šlageri v kolodvorskom jukeboxu) so namreč pesmi I, II in III oropane za vsaj tiste konotacije, ki jih ponuja/vsebuje ta naslov. Pri tem se lahko spomnimo Saussurjeve primerjave jezika s šahom,²⁵ kjer en sam premik znaka pomeni spremembo celotne sestave. To lahko po svoje uporabimo tudi v primeru prevedenega besedila, ki spreminja notranjo (tudi zunanjo) sestavo izvirnika, če kaj dodaja ali pa če kaj odvzema. Pri Rešickem je bistveno tudi to, da so pesmi pisane v svobodnem verzu, navadno pa tudi kitično urejene. To je v prevodih večinoma ohranjeno, toda treba je pripomniti, da je bil prevajalec Pretnar nekoliko bolj naklonjen oblikovnemu zgoščevanju. Tako ima npr. izvirnik pesmi III dve kitici, prva šteje šest, druga pa sedem verzov. V prevodu je druga kitica skrajšana (samo oblikovno, ne pa tudi smiselno!) za en verz.²⁶ Če jo primerjamo npr. s prevodom *Sna kresne noči* M. Jesiha, ki je nekoliko

²¹ Primerjaj *Obdobja* 8, 10 in 13.

²² T. Pretnar, O verzu Jesihovega prevoda Shakespearejevega *Sna kresne noči*, str. 413.

²³ »Slovenski prevajalci vsaj od razsvetljenstva naprej prevajajo tako smisel kot obliko pesniškega besedila in tako bogatijo slovensko poezijo z novimi verznimi, kitičnimi in stalnimi pesemskimi oblikami ali pa obstoječe modificirajo na način, kot ga zahteva izvirnik.« (T. Pretnar, O Miklošičevih prevodih iz poljske poezije, str. 505).

²⁴ »Deveti verz iz citatov in parafraz pregovorov umetelno montirane Ballade des proverbes (sl. Balada o pregovorih, hr. Poslovnice mudrosti. Balada), ki se v izvirniku glasi Tant parle qu'on se contredist in bi ga pisec teh vrstic — upošteva je verzni vzorec in položaj izpovedovalca v pesniškem svetu — prevedel takole: V besedah si s seboj navzkriž, sta prevajalca, ki sta ohranila skladijsko podobo verza, vsak po svoje metrično preoblikovala: Kdor govori preveč, se sam izda (Menart), oz. Toliko neki blebeču, da protuslove sebi (Rabadan).«

²⁵ Primerjaj F. de Sosir (F. de Saussure), *Opšta lingvistika* (Beograd: Nolit, 1977).

²⁶ Cesta se hitro
kao životinja uz vodu
umiva automobilskim trzajima
cesta te uvijek
poslije
tako brižno njeguje

bolj naklonjen razširjanju izvirnika, lahko sklepamo, da Pretnarjeva »dointerpretacija izvirnika« (T. Pretnar) stopa v nasprotno smer. Pri tem pa prve ali druge možnosti ne moremo vrednostno označiti kot dobro ali slabo, ker sta obe le poskusa približevanja izvirniku.

4. Sklep. V besedilih, ki jih je Pretnar kot edini stalni udeleženec objavil v Obdobjih, se pojavljata dve temeljni področji njegovega ukvarjanja z literaturo, in sicer verzologija in prevajanje.

Besedila, v katerih govori o verzu, rimi in kitici, pomenijo zelo poučno in natančno pripravo za pisanje zgodovine verza v slovenski književnosti, besedila, ki jih je napisal na temo prevajanja, pa dajejo pogum samim prevajalcem, kar pomeni, da je treba delati poskuse (beri: prevajati) tudi tedaj, kadar prevod že obstaja (pri besedilih, ki do zdaj še sploh niso prevedena, pomembnosti prevoda niti ni treba poudarjati).

S svojim znanstvenim verzološkim delom je torej Tone Pretnar skušal govoriti (zelo utemeljeno) o tem, da se dá v pesniškem delu marsikaj empirično razodeti, s čimer je nasprotoval grafomanovi/pesnikovi trditvi o ne-možnosti empiričnega razodetja književne resnice.

kao vlastito potomstvo
(D. Rešicki)

Cesta se hitro kot žival ob vodi
umiva z avtomobilskimi tresljaji
cesta te zmeraj
pozneje
tako skrbno neguje
kot svoje lastno potomstvo
(T. Pretnar)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

...ki se odlikuje z razpisnim izvirnikom, ki je bil predstavljen v obliki ...
 (1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

Zlata Šundalić

UDK 886.3.09-1 Pretnar T.
UDK 82.03:929 Pretnar T.

SUMMARY

THE TRUTH CAN(NOT) BE EMPIRICALLY REVEALED

The article is divided into four smaller units which represent wholes in themselves. In the first part (Scientist and Graphoman) the relationship between the scientist and the poet is of essential importance, for both of them live at the same time in a single person — Tone Pretnar. There is no accordance between the two poles. The poet contradicts the scientist and vice versa.

In the second part (Scientist—Prosodist) the subject of discussion are those Pretnar's texts that deal with prosody. The mentioned texts (prosodical) are extremely useful for the formation of a diachronic image of verse in Slovene literature.

In the third part (Scientist—Translator) Pretnar's translation work is discussed. Two tenets are expressed in connection with it: a translation is only a pseudo-original and it must take into consideration the form as well as the meaning.

In the concluding part the title is discussed again or rather the way of communication between the scientist and the poet. The poet claims: »The truth cannot be empirically revealed«, while the scientist (prosodist and translator) maintains just the opposite.